

да е по-добрѣ да дадемъ на другы да ю раздадѣть нежели никакъ да не давамы. Нищо нѣма по-добро вліяніе възы-
наши-ты сърдца, нищо неможе по-да събуди признателность-
тѣ ни къмъ Бога, колко-то лично-то ни съчювствie съ
бѣдствiя-та на другы-ты человѣцы.

3. И най-сѣтнѣ, понеже мылостиия-та трѣбва да е една
релігіозна служба, като молитва, то тя трѣбва да ся дава
колко-то е възможно въ скрышно. Нашя-та мылостиия
трѣбва да е въ тайно, и Отецъ, кой-то види въ тайно, ще ни
въздаде на явѣ.

За Ученiе - т о.

Всякому е знайно колко голѣмо е злочестiе-то да
не може нѣкой да чете, да пише и да смѣта.

Единъ человѣкъ, кой-то е така прость, има твърдѣ
малко срѣдства да придобие познанiе, и не може нито Сло-
во-то Божiе да чете, нито даже едно писмо, кое-то му е
пратено отъ единъ прiятель. Слѣдователно трѣбва да е
твърдѣ угодно Богу, ако онiя, кои-то разбирать тыя нѣща,
учить онiя, кои-то сж прости. Твърдѣ прѣвъходно врѣмѧ за
това ученiе е въ недѣлни-ты училища (кои-то има у най-
образованы-ты народы). Всякой младъ, кой-то желае да по-
казва благость и да е послушливъ Богу, трѣбва да ся зани-
мава въ едно такъво заведенiе. Добро-то, кое-то ные можемъ
да направимъ, като така избавимъ едно дѣте отъ невѣжество
и порокъ, е безкрайно.

И освѣнъ това, тыя училища ни давать едно благовѣ-
щiе да наставлявамы млады-ты, не само въ человѣческо
ученiе, нѣ такожде и въ Библіj-тѣ, коя-то съдържава само-
то познанiе, кое-то може да спаси души-ты имъ. Що може
да е по-угодно Богу, отъ колко-то да глѣда млады-ты, да
показватъ признателности-ты си заради добрины-ты, кои-то
сж прiяли, като подражаватъ и тѣ сѫщи-тѣ добрины на другы.

ПЫТАНІЯ.

1. Ако единъ лгкъ и здравъ человѣкъ ми поиска пары:
дѣлженъ ли съмъ азъ да му дамъ само защо-то
штои нѣма? Защо?
2. Какво трѣбва да му направя?